

Bloeyendael bulletin

JULI 2020

Nature is hot!

Hooien op 1,5 meter

Topdrukte in het park

Een romantisch hoekje

'Prachtig stukje Utrecht'

De Meidoorn

Wij noemen ons de knipp-ploeg

De nieuwe voorzitter

Bankzaken

Nature is hot!

Jazeker, het was wel heel warm dit voorjaar en velen zochten verkoeling in de natuur en velen vonden Bloeyendael op hun zoektocht naar rust en ruimte, omdat er weinig uitgaansalternatieven overbleven na de *lock down*. Dankzij de inzet van vrijwilligers en plaatsing van extra borden is de schade door picknicken en sporten in het park beperkt gebleven. Het bewijs daarvan kwam ik onlangs tegen tijdens een wandeling, een prachtige orchidee stond wel heel brutaal te bloeien vlak langs het pad, ik stond er bijna op toen ik iemand liet passeren. Meer over de gevolgen van de Covid-maatregelen voor het park kunt u verderop lezen.

In de serie bomen staat ditmaal de meidoorn centraal. Onze zeer actieve en geëngageerde snoeiploeg ('Knipp-ploeg') vertelt over haar werkzaamheden. Ook kunt u kennis maken met een van onze nieuwe vrijwilligers: Pieter. De werkdagen op zaterdag zijn vanwege de beper-

kingen niet doorgegaan, toch heeft het werk niet stilgestaan en is er in kleine groepen in het park veel werk verzet. Ook de grootste klus van het jaar – het zomerhooien – werd aangepast aan de 1,5 meter regel.

De open dagen in het voorjaar werden op een alternatieve en strikt gereguleerde wijze georganiseerd. De vele bezoekers werden in kleine groepjes 'rond'geleid door onze gidsen.

Een van de positieve gevolgen van de *lock down* is dat veel nieuwe bezoekers het park hebben leren kennen, en dat we een aantal nieuwe vrijwilligers en donateurs mochten verwelkomen.

Na ruim vier jaar voorzitterschap ga ik het bestuur verlaten en draag ik per 1 september mijn taken over aan uw nieuwe voorzitter: Piet van Ommeren. Met aan de ene kant een fulltimebaan en een voortdurend gebrek aan tijd, en aan de andere kant de mooie ambities voor Bloeyendael vond ik het tijd om het stokje over te dragen. Ik dank de bestuursleden hartelijk voor een fantastische en leerzame tijd; uiteraard blijf ik als vrijwilliger actief. Ik wens Piet heel veel plezier en inspiratie in deze eervolle rol en ik wens u allen een goede gezondheid en een mooie zomer, wellicht treffen we elkaar tijdens een wandeling of werkdag in het park.

REDACTIE

Jan Heijmans, Paul Brassé

FOTOGRAFIE

Paul Brassé, Jan Heijmans en Grada de Vries

VORMGEVING

KM Grafisch Werk, Utrecht

DRUK

Kopijwinkel, Utrecht

LOGO

Illustratie Dick Bruna © copyright Mercis bv, 1991

Mirjam Steinbuch, voorzitter

Hooien op 1,5 meter

De hooiweek – die net is afgelopen – moest natuurlijk wél doorgaan. Maar we dienden ons wel aan de regels te houden. Het krappe paviljoen als lunchlokaal was uitgesloten.

Tevoren waren de vrijwilligers in ploegen en taken ingedeeld. Omdat er ook een aantal nieuwe vrijwilligers aantraden, kreeg iedereen een badge met zijn/haar voornaam. De namen van de nieuwelingen in groene letters, zodat ze ook van elkaar wisten dat ze voor het eerst aantraden.

Voor het grote welkomstbord heette de voorzitter iedereen en vooral de nieuwe vrijwilligers

welkom. Hans verdeelde vervolgens het werk over twee teams van opstekers en na-harkers voor de hooiwagens, en twee ploegen van harkers met kruiwagens, die elk een plek in het park toegevoegd kregen.

Op een tafel aan de rand van de grote weide werd de (koffie en) lunch geserveerd die Hilly thuis had gereedgemaakt. Midden in de natuur smaakten de boterhammen en broodjes extra lekker.

Dank zij een grote opkomst was dit deel van het park aan het einde van de dag 'schoon'.

Paul Brassé

De gevolgen van de COVID-maatregelen voor Bloeyendael **Topdrukke in het park**

De COVID-19 maatregelen van de regering hadden direct effect op het parkbezoek. Gestimuleerd door het prachtige voorjaarsweer dat wekenlang aanhield, en bij gebrek aan ruimte in de stad, bood de natuur een wenkend alternatief.

Toeloop

Het aantal wandelaars in ons park nam sinds half maart snel toe. De smalle paden zijn niet berekend op passeren op 1.5 meter afstand. Al snel werden de randen van de paden belopen en daardoor verlegd, en op het hoge veld ontstond spontaan een tweede pad. Het bestuur overwoog om – zoals in andere natuurgebieden (Sandwijck en Oostbroek) – eenrichtingverkeer in te stellen, maar dat bleek lastig te realiseren en nog minder gemakkelijk te handhaven: het park kent meerdere ingangen en er loopt een bewegwijzerde wandelroute doorheen die beide kanten opgaat.

Overlast

De mooie dagen en het opkomend gras bleken voor nogal wat – nieuwe – bezoekers een uitnodiging om zich op het gras te installeren. Dit tot verdriet van de vaste bezoekers, die een ander uitzicht gewend waren. Rond sommige banken verzamelden zich groepen jongeren, die

zich met bal of frisbee vermaakten, en hun eigen drankvoorraad hadden meegebracht. De ochtendwandelaars vonden de restanten van dit bezoek niet alleen in de volle prullenbakken (waar een groot deel van de bezoekers hun afval achterliet), maar ook in de flessen, blikken en plastic in het gras en in de struiken. Sommige trouwe bezoekers brachten een plastic zak mee en verwijderden de ergste rommel.

Maatregelen

De eerste maatregel was een oproep aan vrijwilligers om – voorzien van een hesje met de naam van het park – alleen of in duo's rondjes te lopen en mensen op het gras aan te spreken. Dat gebeurde vooral in de weekenden wanneer het nog drukker was. Zij legden picknickende bezoekers uit dat dit geen gewoon stadspark is, maar een natuurpark, waar je alleen vanaf de paden mag genieten. Eventueel werd een folder van het park uitgereikt. In bijna alle gevallen bleken mensen vatbaar voor dit argument.

Onze opmaker Karel ontwierp een bord om mensen op de paden te houden. Dat werd in drievoud geplaatst bij de plekken die het meest uitnodigden tot picknicken of zonnebaden: het grote veld en halverwege het Griftpad. Een aantal bezoekers brachten hun fiets

Grada doet verslag van haar ronde door het park: 'Vanmiddag (Koningsdag) hebben Wanda en ik alle paden gelopen, véél vuil verzameld, veel thee gedronken en opnieuw alle paden gelopen. Beide rondjes best veel mensen op het gras aangetroffen. We wisten ons verhaal kennelijk zó te brengen dat ze zelf aanvulden: dus jullie komen ons eigenlijk vragen om op te stappen. Doen we – en ze gingen. Allemaal.

Op een plek achter de wilgenweidepaddenpoel, troffen we in het hoge gras een ontzettend aardige jongen.

Op een keurig platgetrapt stuk had hij zijn scooter in het gras gelegd, een tent opgezet en muziek aangezet: hij was zijn gitaar aan het opknappen.

Ook hem hebben we duidelijk gemaakt dat dit hier niet de bedoeling is. Hij was meteen bereid om te vertrekken – en wij vonden het oké dat hij daarmee wachtte tot zijn gitaar droog was: had ie gespoten, was bijna droog. We hebben veel informatie verstrekt en alle mensen uitgenodigd om vrijwilliger te worden. We hebben veel vrienden gemaakt'

mee in het park. Daarom plaatsten we een houten stalrek bij de grote ingang aan de Waterlinieweg.

Doordat in mei het weer omsloeg nam de drukte in het park af. Inmiddels was ook het gras zo hoog geworden dat het minder uitnodigde tot picknicken. En dank zij openstelling van de terrassen begin juni droogde het extra parkbezoek verder op.

Open dagen

In eerste instantie werden alle publieksactiviteiten in het park geschrapt. Maar het kon toch niet zo zijn dat de mooiste maanden van de heemtuin voorbij gingen, zonder bezoekers de kans te geven daarvan te genieten? Op de drie geplande open dagen in mei en juni organiseerden we in plaats van rondleidingen 'doorleidingen': onze gidsen begeleidden

steeds een of twee personen door de heemtuin naar het hekje aan de achterzijde. De open dagen bleken in een grote behoefte te voorzien: op beide open zondagen in juni bezochten meer dan 40 bezoekers de heemtuin. Voor verreweg de meesten was dit hun eerste kennismaking, die veel bewondering oogstte.

Nieuwe vrijwilligers en donateurs

Een van de positieve gevolgen van de afgelopen periode is dat het park bekend is geworden onder stadsgenoten, zoals Riva en Elliot in het artikel 'Een prachtig stukje Utrecht'. Een tweede gunstig gevolg hangt hiermee samen: sinds maart hebben zich elf nieuwe vrijwilligers opgegeven en tien donateurs, die we van harte welkom heten.

Paul Brassé

Een romantisch hoekje

In de afgelopen periode hebben zich veel nieuwe vrijwilligers gemeld. Een van hen is Pieter de Kruiff. Hij is lid van ATV Het Stadion, aan de Oostbroekse-laan. Bloeyendael telt meer ATV'ers in haar gelederen. Het park is zo'n kwart eeuw geleden zelfs voortgekomen uit hun gelederen, toen de volkstuinters actie voerden tegen de gemeente. De overheid had in die jaren snode plannen om het hele gebied waar het park en de volkstuintjes deel vanuit maken in steen en beton te gieten. Maar dat is er gelukkig nooit van gekomen.

Wie momenteel het volkstuin-complex betreedt waant zich in het paradijs of op zijn minst in een oase van rust. Groen is de hoofdkleur gemengd met alle kleuren van de regenboog. Vogels en insecten vliegen af en aan. En daar in zijn tuin met huisje aan de Koolmeeslaan treffen we Pieter. Zijn tuin wordt begrensd door twee sloten. Er groeien planten, bomen en groenten, ogenschijnlijk zonder plan, door elkaar. Pieter noemt het een "romantisch hoekje". Kroon op en in de tuin is een metershoge tulpenboom. Een boom die Pieter altijd doet denken aan Jan Wolkers, die zittend onder een tulpenboom, terwijl hij de bladeren hoorde ritselen, mijmerde over de branding van de zee.

Pieter tuiniert samen met zijn vrien-

din Marja al meer dan twintig jaar bij Het Stadion en is sinds een paar maanden vrijwilliger bij Bloeyendael. Corona is daar debet aan. Dat zit zo: Pieter, geboren in 1958 in de schaduw van De Dom, woont in Oudwijk. Ze hebben daar geen tuin. Tijdens de lockdown hebben ze dankbaar gebruik gemaakt van hun buitenverblijf aan de Oostbroekselaan. Nog vaker dan anders, want een tuinier kan zich niet permitteren om al te lang van zijn grond weg te blijven. Pieter liep het traject van zijn huis naar de tuin en kwam dan door Bloeyendael. Het park was hem uiteraard niet onbekend. Hij zag de vrijwilligers vaak aan het werk. Een gesprekje met bestuurslid Hans Schriever (ook ATV-lid) was voldoende om Pieter over te halen zich te melden als vrijwilliger. Hij heeft er al een aantal donderdagen op zitten en kijkt uit naar het "grote werk" zoals het hooien. Want hij wil zich graag fysiek uit laten dagen.

Het vrijwilligerswerk komt hem momenteel goed van pas. Hij is "in between jobs". Omdat hij over een breed netwerk beschikt is hij niet somber over de toekomst. Hij vindt vast wel wat. Na de opleiding tot sociaal cultureel werker aan de Sociale Akademie in Culemborg stortte hij zich in het jeugdwerk. Een heftige tijd, geen eenvoudig werk. "Ik heb met mijn poten in de modder gestaan". Via de ondernemingsraad kwam hij in het personeelswerk terecht en dat

is hij blijven doen. Van jongs af aan is hij geïnteresseerd in de natuur. Hij was jeugdlid van Natuurmonumenten en Wees wijs met de Waddenzee. Altijd een beetje op afstand, want een activist is hij nooit geweest. In het groen voelt hij zich thuis en op zijn gemak. Een kenner is hij niet, dus vraag hem geen namen van planten of bloemen.

Naast de tuin, "ik heb tuindersbloed, van vaders kant", mag Pieter graag in de keuken zijn creativiteit uitleven. Hij houdt van koken. "Steeds meer basic". De boontjes, uien, knoflook, snijbiet en kruiden uit eigen tuin komen daarbij

goed van pas. Onder invloed van zijn kinderen (zoon en dochter) is hij zich steeds meer in de vegetarische variant van de maaltijdbereiding gaan verdiepen. Dat is minder simpel dan het lijkt. En hij droomt van een leem-oven, zelf te bouwen in de tuin.

Pieter is graag en veel buiten. Hardlopen in de winter en fietsen in de zomer. Hij doorkruiste al kamperend een flink deel van Europa. Dit jaar zijn er nog geen plannen. Met zo'n tuin hoef je ook niet ver weg.

Jan Heijmans

‘Een prachtig stukje Utrecht’

De lockdown heeft de druk op ons park verhoogd. Er kwamen veel meer bezoekers dan we gewend zijn. Om een beeld te krijgen wie er zoal van Bloeyendael gebruik maakten tijdens de crisis, heeft *Jan Heijmans* op zaterdagmiddag voor Pinksteren, toen de terrassen nog dicht waren, een aantal bezoekers geïnterviewd.

Als eerste liepen we *Jetty* en *Paul* tegen het lijf, ze bekeken het informatiebord bij de ingang. Voor hen is het een eerste bezoek. Ze wonen in de binnenstad en kregen Bloeyendael aanbevolen. ‘We zijn steeds op zoek naar nieuwe routes en deze bevalt erg goed, we komen zeker terug’. Onder normale omstandigheden hadden ze in Zwitserland gezeten. Bloeyendael is een ‘aardig alternatief’, lachen ze.

Mayla komt van Lombok, ze wandelt veel en had met Pinksteren een deel van het Pieterpad willen lopen. Dat zat er niet in en nu wandelt ze een eigen route die door Bloeyendael voert, waar ze overigens weleens eerder geweest is.

Jet woont ‘om de hoek’ en komt tenminste eenmaal per week in het park. Ze heeft het drukker zien worden en de rood-witte linten zien verschijnen. Ook groepjes picknickende jongeren, die ‘hun troep gewoon achterlaten. Maar de meeste mensen houden zich wel aan de regels’. Zelfs geniet ze, zittend op de bank, vooral van het roggeveld met de klaprozen en korenbloemen. ‘Ik hoop dat het nog even blijft staan’.

Voor de bewoners van De Sterren is het park ook een uitkomst. Zo vindt *Arnaut* het erg fijn om op zo'n korte afstand, als dat zo uitkomt even 'een frisse neus' te halen. Hij is gewend, afkomstig uit Son en Breugel, aan natuur om de hoek. Hij neemt graag zijn fototoestel mee. Als hij met vrienden op stap gaat dan kiest hij eerder voor het Griftpark, zo respecteert hij de beperkingen van het natuurpark.

Gerda uit Oudwijk is een trouwe bezoeker van het park. Ze komt trouwens ook in de andere parken in de buurt, natuurliefhebber die ze is. Ze prijst de rust van het park en ze voelt zich er veilig. 'Heel goed dat jullie borden geplaatst hebben, dan weten de mensen waar ze aan toe zijn'.

Lieven ontmoetten we terwijl hij met een boodschappentas door het park wandelt op weg naar de

supermarkt. Een wandeling die hij vaker maakt. Ook hij woont in De Sterren. 'Ik geniet van de lucht en het groen. Het is een geluk dat ik hier nu woon, nu ik veel meer tijd heb om te wandelen'.

Op de brug bij de Waterlinieweg treffen we *Riva* en *Elliot*. Voor hen is het park een openbaring. Ze komen van Oudwijk en Kanaleneiland en hebben het park bij toeval ontdekt. Ze zagen een paadje en vroegen zich af 'Waar gaat dat naar toe?' Ze komen nu sinds een maand geregeld in Bloeyendael, het heeft hen zeker door de crisis heen geholpen. 'Zo'n prachtig stukje Utrecht, gelukkig dat we het ontdekt hebben'.

De meidoorn is een geslacht uit de rozenfamilie. Het zijn struiken die in Europa van nature voorkomen. In de Benelux zijn drie soorten inheems: de eenstijlige meidoorn (*monogyna*), de tweestijlige meidoorn (*laevigata*) en de koraalmeidoorn (*rhypidophylla*). In park Bloeyendaal staan voornamelijk de eenstijlige meidoorns.

De meidoorn bloeit in mei/juni; de bessen dienen in de winter als voedsel voor vogels (o.a. kramsvogels en koperwieken) en voor insecten. Op een plek in de volle zon zal de meidoorn het meest uitbundig bloeien. Zowel het blad, de bloesem als de vrucht hebben medicinale kenmerken.

De meidoorn is een waardplant voor een hele serie insecten, zoals bijv. de meidoornstippelmot, de meidoornvouwmot, de meidoornspanner, maar ook de koningspage.

Vroeger werd de meidoorn veel gebruikt in hagen die bedoeld waren om vee te weren (de zgn. 'veekering'). Op veel plaatsen in Nederland zijn deze hagen door schaalvergroting en intensi-

vering helaas verdwenen. Gelukkig zijn er hier en daar nog wel voorbeelden te vinden, zoals in het landschap *De Maasheggen* (Noord-Brabant). Er bestaat zelfs een NK heggenvlechten waarbij de meidoorn gebruikt wordt!

De heg die in Bloeyendaal langs de heemtuin loopt, bestaat ook uit meidoorns. Als er in deze heg gaten vallen door afsterven, halen we eigen opschot uit het park om de haag weer 'vol' te laten worden. Heel af en toe worden er broedende vogels in de heg gesignaleerd (winterkoning, staartmees).

In een natuurgebied waar veel grote grazers ingezet worden, bestaat het risico dat er grote kaalgevreten vlaktes ontstaan. Een (groepje) meidoorn(s) kan er dan voor zorgen dat een zaailing van een boom er toch volwassen wordt, doordat de doorns van de struiken de grote grazers tegenhoudt.

Onlangs las ik een pleidooi om meidoorns meer te gebruiken in de bewoonde omgeving als solitaire boom. Ik ben vóór!

Ineke Blijleven

Verscholen achter een meidoornhaag ligt de heemtuin als een besloten hof binnen park Bloeyendael. Niet iedereen mag hier zomaar naar binnen. Als je de haag wat beter bekijkt, zie je meteen waarom juist de meidoorn zo geschikt is als haag; de takken zijn dicht vergroeid en hebben ontelbare vlijmscherpe doorntjes. Geen mens of dier komt er doorheen!

De meidoornhaag werd daarom veel rondom boerderijen aangeplant. Zo beschermde de boer zijn gezin, zijn vee en zijn akker tegen de wolven en andere wilde dieren. De haag werd zo een scheidslijn tussen de cultuur en de wilde, woeste natuur.

Want natuur was vroeger niet wat wij er tegenwoordig onder verstaan. Wanneer wij de natuur ingaan, dan gaan we wandelen op mooi aangelegde paden in een goed onderhouden bos. Maar wanneer je vroeger de natuur inging, was dat een heel ander verhaal! Onbegaanbare paadjes waren overwoekerd door struikgewas, waarachter wolven en struikrovers zich schuil hielden. Je was je leven niet zeker! En dan was een

struikrover nog een menselijk wezen, maar er leefden ook heel andere wezens in een bos, zoals spoken, witte wieven en heksen. Zo werd de meidoornhaag ook een scheidslijn tussen onze wereld en de 'andere wereld'.

Heksen wisten hier handig gebruik van te maken. Zoals de heks via haar bezems teel naar de andere wereld kon reizen, zo kon zij dat ook via de meidoornhaag. Als 'heggenrijdster' werd ze daarom vaak afgebeeld, schrijlings gezeten op een heg, met een been aan de ene en een been aan de andere kant. Ze stond met een been in onze wereld en met een been in de wereld van de magie en het bovennatuurlijke.

Volgens het volksgeloof kon een heks zich zelfs in een meidoorn veranderen. De meidoorn was het domein van de heksen en dat kon je maar beter respecteren. Een meidoorn hakte je niet zomaar om, al stond ze op nog zo'n mooie plek om een huis te bouwen. Deed je dat toch, dan kon je maar beter helemaal niet meer aan de bouw beginnen, want binnen een jaar zou je huis instorten of afbranden.

Voor ons is de meidoorn vooral een prachtig bloeiende struik en in heksen geloven we niet meer. Maar soms zou je willen dat er nog wat meer bijgeloof bestond, want helaas worden er in bossen en parken nog steeds bomen beschadigd.

Christien Hidding

Wij noemen ons de knipp-ploeg

'Wat zijn jullie aan het doen?' Allerhande parkbezoekers vragen nieuwsgierig naar het hoe en waarom van onze activiteiten langs de sloot op het eerste pad. We verwijderen de *Fallopia Japonica*: de Japanse duizendknoop, een invasieve exoot die het hier helaas fantastisch doet.

De plant is zo'n sterke woekeraar dat op den duur alle andere planten het tegen haar moeten afleggen. Bovendien groeien de wortels door kabels, rioolbuizen en asfalt. Er bestaat een aantal methoden om de duizendknoop te bestrijden, waaruit wij er één hebben gekozen: we knippen de uitlopers zo kort mogelijk weg zodat de plant geen energie meer aan de wortels kan geven, waardoor hij op den duur afsterft - is het streven - of in elk geval niet kan doorwoekeren. De afgeknipte delen moeten bij het vuilnis, omdat zelfs een heel klein stukje weer wortel kan schieten. Het is beslist een meerjarenproject. Steeds als we denken dat we aan de winnende hand zijn, lijkt de knoop hetzelfde te denken.

Onze ploeg houdt ook de paden, banken, bewegwijzering en andere paaltjes vrij.

Tijdens deze wandelingen en handelingen verzamelen we zwerfpuil en legen de afvalbakken.

Parkbezoekers spreken ons ook hier belangstellend aan en uiten zich altijd waardierend. Soms levert het leuke gesprekken op. Na de pauze snoeien we met degenen die nog door willen werken het opschot langs de slootjes weg, korten op verschillende plaatsen de bomen in en/of krijgen van Ineke en Hans een (snoei)project om onze tanden op stuk te bijten.

Onze knipp-ploeg* werkt op woensdagen, in principe om de week – maar we werken regelmatig elke week. En in deze tijd werken we uiteraard corona-proof. Wij zijn: Ank, Anna Maria, Evelien, Karin, Kees, Madeleine, Marlies, Jan, Miriam, Grada en Agnes.

Agnes Bots

* *knipp* verwijst naar het geluid van een knippende snoeischaar.

De nieuwe voorzitter: Piet van Ommeren

Een korte achtergrond: ik ben 66 jaar en werkte als manager en consultant in de sector ontwikkelingssamenwerking. Ik heb drie volwassen kinderen. Bloeyendael kwam in beeld toen ik naar 'organisatorisch' vrijwilligerswerk zocht. Ik ben geen park-expert, maar kan wel – al lerende over bomen, grassen en bloemen - bijdragen aan het besturen van de stichting. Al 20 jaar geleden kwam ik wel eens in Bloeyendael, en enkele jaren geleden huurde ik een tuin in Ons Buiten in Voordorp waarmee mijn interesse voor natuur zich verder kon gaan ontwikkelen. Door mijn pensioen heb ik daar nu ook meer tijd voor.

Voorzitter zijn van Bloeyendael vind ik een mooie combinatie van 'de natuur' en 'besturen'. De ontwikkelingen in de omgeving van Bloeyendael en de noodzaak voor versteviging en vernieuwing, maken dat besturen uitdagend. De bijzondere, 'stedelijke', locatie vraagt om voorlichting en educatie. Ik zie een goede, actieve relatie met de gebruikers van het park en natuurlijk met de vele vrijwilligers en donateurs, cruciaal voor een breed gedragen en dus sterk Park Bloeyendael.

*Piet van Ommeren volgt Mirjam Steinbuch
per 1 september op*

Bankzaken

In november 2018 berichtten we dat alle banken in de lak waren (en werden) gezet door Wim Blijleven, omdat ze er haveloos bijstonden. De nieuwe lak heeft het helaas niet lang gehouden. Ditmaal hebben we ons oor bij een andere verfdeskundige te luisteren gelegd, die ons krasvaste hoogglanslak aanraade.

De kleur gerst maakt de banken in ons park uniek. Het duurt nog enkele maanden voordat Wim alle planken heeft gelakt en Ton ze heeft gemonteerd. Het park heeft er een blikvanger bij gekregen.

Stichting ontvangt legaat van donateur

Mevrouw T. Damsté – Terpstra uit Zeist heeft de stichting in haar testament bedacht met een legaat van € 10.000. Zij en haar reeds overleden man waren donateurs van het eerste uur.

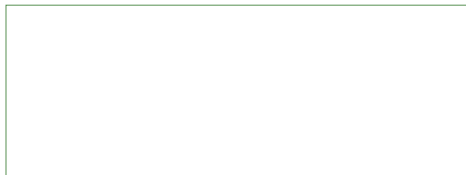
De heer Damsté schreef meerdere bijdragen over de lokale geschiedenis, o.a. over het buitenhuis Bloeyendael.

Het geschonken bedrag zullen we besteden aan het realiseren van een natuurvriendelijke oever bij de dwarssloot achter de heemtuin. Het plan daarvoor is inmiddels door de gemeente goedgekeurd en het werk wordt eind augustus uitgevoerd.

Met deze gift kunnen we de variëteit aan biotopen vergroten, en daarmee de natuurwaarde van het park.

ACTIVITEITEN ZOMER EN HERFST 2020

ACTIVITEIT	DATUM	TIJD
Open zondag	Zondag 9 augustus	13.00 – 17.00
Afhalen graanakker	Zaterdag 22 augustus	10.00 – 16.00
Open huis en heemtuin	Dinsdag 1 september	12.00 – 14.00
Open zondag	Zondag 13 september	13.00 – 17.00
Nazomerhooien	Zaterdag 19 september	10.00 – 16.00
Nazomerhooien	Zaterdag 26 september	10.00 – 16.00
Open zondag	Zondag 6 oktober	13.00 – 17.00
Snoei- en klussendag	Zaterdag 17 oktober	10.00 – 16.00

Stichting Bloeyendael
Archimedeslaan 1
3584 BA Utrecht
www.bloeyendael.nl
NL74 INGB 0003 4466 50
Tel. 06 4500 5700